

Sygn. akt: I 1 C 148/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko M. R.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II ustala i przyznaje biegłemu L. A. 96,00zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa na rozprawie, które wypłacić z zaliczki nr (...) z dnia 2.5.2017r;

III kosztami postępowania w kwocie 1.610,00 złotych, w tym 900,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda i zasądza od powoda M. T. na rzecz pozwanego M. R. kwotę 593,00 zł / pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote/ tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód, M. T., domagał się zasądzenia od pozwanego M. R. kwoty 2500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11.12.2016r do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, wskazując, że w dniu 11 grudnia 2016 r. doszło do zawarcia umowy sprzedaży samochodu marki D. (...). Powód wskazał, że pozwany nie wskazał mu jakichkolwiek wad pojazdu przy zakupie i odmówił zwrotu wydatków na poczet naprawy wad rzeczy wykrytych przez niego. Zdaniem powoda umowa powinna zostać rozwiązana, a wzajemne świadczenia zwrócone, więc kwota 2500 zł powinna zostać zwrócona jako cena pojazdu.

(pozew - k. 2-4v)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, iż bezspornym w sprawie jest, że powoda i pozwanego łączyła umowa z dnia 11.12.2016r oraz że powód otrzymał niezbędne informacje o pojeździe tj. data zakupu, dokonanych przeglądach, powstałych uszkodzeniach widocznych na samochodzie. Pozwany wskazał, że przy oględzinach obecny był powód oraz jego kolega- świadek M. W. (1), że obejrzeni pojazd dokładnie i wykonali jazdę próbną. Pozwany podniósł, że powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady. A on sam nie miał wiedzy o usterkach, które wskazuje teraz powód

(protokół z rozprawy, k.38-39/ na nośniku/)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.12.2016r doszło do spotkania M. T. i M. R. celem obejrzenia samochodu marki D. (...), który M. T. chciał kupić. M. T., wraz z świadkiem M. W. (2) obejrżeli samochód na zewnątrz, przejechali się nim, następnie zawarli przedwstępną umowę sprzedaży w/w samochodu .

W dniu 11.12.2016r w domu świadka P. R. , w obecności świadka N. G. i P. R., doszło do zawarcia umowy sprzedaży samochodu D. Lanos nr rej. (...) pomiędzy M. T., a M. R. , którą M. T. kupił w/w samochód za kwotę 2500 zł zapłacone w gotówce .

(niesporne, nadto, przedwstępna umowa sprzedaży, k. 7-8, umowa – k. 5-6-, zeznania świadków: J. J., k. 39-40, na nośniku, J. O. (1) k. 40-41 na nośniku, N. G., k. 41-42, na nośniku, P. R. k. 42-43 na nośniku , M. W. (1), k. 56-59- a nośniku, zeznania powoda k. 59-62 na nośniku, zeznania pozwanego k. 62-64 na nośniku)

W dniu zakupu, M. T. podczas przejażdżki ze znajomymi zauważył, że samochód nie trzymał obrotów i zgasł na skrzyżowaniu.

(niesporne, nadto: zeznania świadków: N. G., k. 41-42, na nośniku, P. R. k. 42-43 na nośniku, zeznania pozwanego k. 62-64 na nośniku)

M. T. wyszukał warsztat w G. przy al. (...) i tam zaprowadził auto, celem ustalenia przyczyn takich rekcji pojazdu i podczas oględzin ustalono: wyciek oleju z silnika, skorodowane przewody hamulcowe, progi, głośną pracę skrzyni biegów.

(niesporne, nadto ekspertyza k. 8 k.,)

W dniu 15.12.2016r M. T. wysłał M. R. żądanie usunięcia wad auta.

(niesporne, nadto pismo z dnia 15.12.2016r, k. 9-10)

Następnie w dniu 23.12.2016r wysłał M. R. oświadczenie o odstąpieniu od umowy i zażądał zwrotu kwoty 2500 zł – zwrot ceny i wezwał M. R. odbioru samochodu i do zapłaty tej kwoty

(wezwanie k. 11)

M. R. nie uznał argumentów M. T. i oświadczył, że auto w chwili zakupu nie miało wad ukrytych, ani innych , których nie mógł dostrzec kupujący

(niesporne, a nadto, zeznania powoda k. 59-62 na nośniku, zeznania pozwanego k. 62-64 na nośniku)

Powołany w sprawie biegły z zakresu mechaniki samochodowej , stwierdził, w swej opinii, że ujawnione przez M. T. wady pojazdu po 4 dniach od zakupu pojazdu, tj. wyciek oleju z silnika, skorodowane przewody hamulcowe i progi, głośna praca skrzyni biegów- nie są wadami ukrytymi, tylko eksploatacyjnymi, które, po pierwsze można było zobaczyć w dniu zakupu, gdyby się obejrzało auto dokładnie, a po drugie- biorąc pod uwagę wiek i przebieg samochodu-mogły się pojawić w każdym czasie. Nadto stwierdził, że samochód ten nie został należycie sprawdzony przez powoda, że ten lekkomyślnie kupił auto bez większej refleksji, choć powinien, jako osoba dorosła, zachować się bardziej wnikliwie i po zawarciu nawet już umowy przedwstępnej – pojechać do pierwszego z brzegu warsztatu, postawić na kanał i obejrzeć wszystko. Z drugiej strony, stare auto- bo z 2002r ,zawsze jest bardziej narażone na usterki, niż nowe; ponadto , cena rynkowa aut D. (...) to kwota 3600 zł, a M. T. kupił za 2500 zł- poniżej wartości rynkowej. Nadto auto jest na gaz , co powoduje, że prowadzi się je inaczej niż benzynowe, ono też inaczej reaguje w czasie jazdy.

(dowód: opinia biegłego ,k. 79-90, zeznania biegłego, k. 124-126 na nośniku)

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się w całości na dowodach z w/w dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności. Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków J. J., M. W. (1), J. O. (2), N. G., P. R. i z przesłuchania stron na okoliczność stanu technicznego auta i okoliczności zawarcia umowy, gdyż dowód ten był przydatny dla rozstrzygnięcia sporu jako uzupełnienie dokumentów załączonych do akt. Kluczową rolę w tej sprawie odegrały jednak dokumenty w postaci opinii biegłego sądowego, a także korespondencja prowadzona przez strony, którym to dokumentom Sąd w całości dał wiarę, jak i zeznaniom świadków J. J., M. W. (1), J. O. (2), N. G., P. R., i zeznaniom biegłego, które wszystkie w całości zasługują na wiarę, bo są logiczne, spójne i stanowią uzupełnienie dokumentów, a analiza przeprowadzona przez biegłego jest też spójna, logiczna, czytelna i zrozumiała i pozwala tym samym na ocenę, które stanowisko stron zasługuje na uwzględnienie. Pozwany, mimo werbalnego zaprzeczenia, w zasadzie potwierdził wersję powoda co do przebiegu zdarzeń; z jego zeznań wynika, że nie poczuwa się do odpowiedzialności za sprzedany już pojazd, bo ryzyko przeszło na nabywcę, jednak w sposób kategoryczny nie zaprzeczał zdarzeniom wskazanym przez powoda, jednak wywodził, że nie ponosi żadnej winy, ani odpowiedzialności za zaistniały stan rzeczy. Jego zeznania, jak i powoda też zasługują na wiarę w całości.

W niniejszym procesie powód domagał się zasądzenia od pozwanego ostatecznie kwoty 2500 zł wraz odsetkami od dnia 11.12. (...) tytułem zwrotu ceny auto po odstąpieniu od umowy sprzedaży w/w auta. Powód roszczenie swoje wywodził z art. 560 k.c.

Art. 556 1 kc stanowi, że :” § 1.

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;

3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;

4) została kupującemu wydana w stanie niezpełnym.

Art. 557. Kc stanowi, że :”§ 1. Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.”, zaś, zgodnie z **art. 559.** Kc:” Sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili.”

Przepis art. 559 k.c. modyfikuje rozkład ciężaru dowodu - jako przepis szczególny w stosunku do art. 6 k.c. - w razie dochodzenia przez kupującego od sprzedawcy roszczeń z tytułu rękojmi. Treść normy prawnej zawartej w art. 559 k.c. wprowadza domniemanie, że wady wynikły z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej. Oznacza to, że na kupującym nie spoczywa ciężar dowodu, iż wada powstała z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy. Ryzyka wadliwej produkcji i ryzyka związanego ze sprzedażą rzeczy wadliwych nie może bowiem ponosić kupujący. Na sprzedawcy spoczywa zatem obowiązek kontroli dostarczonego towaru w celu stwierdzenia, czy w dacie wydania kupującemu przedmiotu sprzedaży nie ma on wad fizycznych. Natomiast kupujący nie ma obowiązku badania rzeczy, a ujemne dla niego skutki prawne wywołują jedynie dwa elementy: świadomość, że rzecz zaoferowana do sprzedaży ma wadę, i świadome w takiej sytuacji nabycie rzeczy wadliwej.

Art. 560.kc stanowi, że:” (42) § 1. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Zgodnie z treścią rt. 568.kc:” § 1. Sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości - przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.

§ 2. Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, bieg terminu przedawnienia nie może zakończyć się przed upływem terminu określonego w § 1.

§ 3. W terminach określonych w § 2 kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

§ 4. W razie dochodzenia przed sądem albo sądem polubownym jednego z uprawnień z tytułu rękojmi termin do wykonania innych uprawnień, przysługujących kupującemu z tego tytułu, ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

§ 5. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio do postępowania mediacyjnego, przy czym termin do wykonania innych uprawnień z tytułu rękojmi, przysługujących kupującemu, zaczyna biec od dnia odmowy przez sąd zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem lub bezskutecznego zakończenia mediacji.

§ 6. Upływ terminu do stwierdzenia wady nie wyłącza wykonania uprawnień z tytułu rękojmi, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił.”

W niniejszej sprawie bezspornym pomiędzy stronami było, iż nabyty pojazd miał uszkodzenia, które ujawniły się w czasie krótszym niż miesiąc od nabycia rzeczy i uniemożliwiały poruszanie się nim i tkwiły w rzeczy sprzedanej. Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady oraz wskazywał, że uprzedził nabywcę o wszystkim, co sam wiedział na temat sprzedawanego auta.

Wskazać należy, iż zgodnie z w/w art. 560 k.c. przyznanie kupującemu **uprawnienia z tytułu rękojmi**. Zmienione przez art. 44 pkt 16 KonsU przepisy art. 560 § 1 i art. 561 § 1 KC (zob. też uw. do art. 5351 oraz art. 3 ust. 2, 3, 5 i 6 dyrektywy 1999/44/WE) regulują uprawnienia kupującego z tytułu rękojmi. Na podstawie art. 560 § 1 KC kupujący ma prawo do złożenia oświadczenia: 1) o **obniżeniu ceny** (zgodnie z art. 560 § 3 KC – w takiej **proporcji** do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady) oraz 2) o **odstąpieniu od umowy**, ale uprawnienia tego nie można zrealizować, jeśli wada jest **nieistotna** (art. 560 § 4 KC). Natomiast na podstawie art. 561 KC kupujący może także 3) **żądać wymiany** rzeczy na wolną od wad albo 4) **usunięcia** wady. Tak więc kupujący wybiera w aktualnym stanie prawnym, które z tych uprawnień zrealizuje. Jeśli jednak będzie to obniżenie ceny lub odstąpienie od umowy, to sprzedawca będzie mógł uniemożliwić wystąpienie objętych nimi skutków – może on **niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności** dla kupującego **wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad** albo **wadę usunąć** (w poprzednim stanie prawnym: niezwłocznie wymienić rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wadę usunąć), co skutkuje **niemożliwością** realizacji przez kupującego **prawa obniżenia ceny i odstąpienia od umowy** (w poprzednim stanie prawnym tylko odstąpienia od umowy przez kupującego). Przy czym ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już **wymieniona** lub **naprawiana** przez sprzedawcę albo sprzedawca **nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na**

wolną od wad lub usunięcia wady (w poprzednim stanie prawnym – jeśli dodatkowo rzecz dotknięta wadami istotnymi nie była jeszcze wymieniona przez sprzedawcę lub naprawiana).

Jak z tego wynika, chociaż to **kupujący decyduje** o wyborze uprawnienia, jakie pragnie zrealizować z tytułu rękojmi w stosunku do sprzedawcy, to **sprzedawca ma możliwość przeciwdziałania** wystąpienia skutku w postaci obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy przez kupującego, a dodatkowo zasadniczo **sam wybiera**, w jaki **sposób** zostanie to zrealizowane – czy przez wymianę rzeczy wadliwej na wolną od wad, czy też przez usunięcie wady.

Podsumowując powyższe rozważania uznać należało, że zastosowane przez powoda w niniejszej sprawie odstąpienie od umowy z powodu nieusunięcia wad wykrytych po zakupie auta, a które istniały w chwili zakupu, prowadzi do obowiązku obniżenia w/w ceny, jeśli sprzedający nie zaproponował innego rozwiązania przewidzianego w przepisach, a po bezskutecznym upływie terminu, uprawnia do odstąpienia od umowy. Wszystko to wtedy, gdy auto miało wady rzeczy sprzedanej.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie można mówić o wadach rzeczy sprzedanej, rozumianych jako wady fizyczne w rozumieniu kodeksu cywilnego/art. 556 -1/, albowiem usterki i uszkodzenia samochodu wynikały z jego wieku i eksploatacji, nie były nieprzewidywalne i niewidoczne w chwili oglądania przez powoda, gdyby chciał auto obejrzeć, a nie tylko spojrzeć pobieżnie i nie były wadami ukrytymi, albowiem każdy pojazd o takim przebiegu jest narażony bardziej na awarie niż nowy, czy nowszy, co jest rzeczą powszechnie znaną w obrocie rynkowym autami używanymi. Poza tym powód oświadczył w umowie sprzedaży, że potwierdza znajomość stanu technicznego auta, tym samym potwierdził, że wie w jakim stanie auto kupuje, liczy się więc z tym, że może się popsuć. Auto to jednak się nie popsuło, tylko powód obejrzał je dokładniej dopiero po zakupieniu, zamiast przed.

Tym samym Sąd uznał żądanie powoda za niezasadne.

Wobec powyższego Sąd uznał, że odstąpienie od umowy jest nieskuteczne, bo brak podstaw do takiego zachowania, a żądanie kwoty 2500 zł, jako zwrotu ceny jest niezasadne.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w całości i w pkt. I wyroku, na podstawie art. 560 k.c. a contrario.

O kosztach procesu w pkt. II Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył przegrywającego w całości powoda kosztami postępowania w tej sprawie, w kwocie 1610 zł tj. 100 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, oraz 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika, a także koszt opinii biegłego i stawieństwa w Sądzie- kwotą 593 zł. Kwotę 593 zł należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego, bo to on wyłożył zaliczkę na poczet opinii biegłego.